

پاسخنامه تشریحی

۱) پیام بین دو سلول ماهیچه‌ای قلب در دهلیزها و بطن‌ها از محل اتصال تارهای ماهیچه‌ای منتشر می‌شود.

۲) پس از شنیدن صدای اول قلب، دهلیزها شروع به خون‌گیری از سیاهرگ‌ها می‌کنند. دریچه‌های سینه به هنگام صدای اول قلب باز می‌شوند و دریچه‌های دولختی و سه‌لختی بسته شده و سپس صدای اول ایجاد می‌شود.

۳) دیافراگم اصلی‌ترین نقش را در تنفس آرام و طبیعی دارد که در هنگام دم مسطح می‌باشد و در این هنگام حدود $\frac{1}{3}$ از هوای جاری (هوای مرده) در مجاری تنفسی باقی می‌ماند و به هنگام دم دنده‌ها به سمت بالا و بیرون و جناغ به سمت جلو حرکت می‌کند.

۴) رشته‌های ماهیچه‌ای که در نوک بطن‌ها قرار دارند، فقط باعث انقباض لایه ماهیچه‌ای بطن می‌شوند نه ماهیچه دهلیز. بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه (۱): می‌توانند با انتقال پیام باعث انقباض هم‌زمان هر دو بطن شوند.

گزینه (۳): انقباض بطن باعث باز شدن دریچه‌های سرخرگی می‌شود و این انقباض به انتقال پیام الکتریکی توسط این رشته‌ها وابسته هستند.

گزینه (۴): دستگاه عصبی خودمختار می‌تواند بر عملکرد انقباض قلب اثرگذار باشد.

۵) گزینه ب درست است.

دیواره حبابک‌ها دارای دو نوع یاخته است. یاخته‌های نوع اول که سنگفرشی هستند و تعداد آن‌ها بیش‌تر است. یاخته‌های نوع دوم که ظاهری کاملاً متفاوت دارند و تعداد آن‌ها خیلی کم‌تر است. یاخته‌های نوع دوم، عامل سطح فعال ترشح می‌کنند، که نیروی کشش سطحی ناشی از لایه نازک آب را کاهش داده و باز شدن کیسه‌ها را آسان می‌کند.

۶) دم، فرآیندی است که در نتیجه افزایش حجم قفسه سینه رخ می‌دهد. در این رویداد، ماهیچه میان‌بند (دیافراگم) که در حالت استراحت، گنبدی شکل است، به حالت مسطح درمی‌آید.

۷) در تنفس آرام و طبیعی، ماهیچه دیافراگم نقش اصلی را دارد.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه‌های «۱» و «۳»: هریک از شش‌ها را پرده‌ای دو لایه به نام پرده جنب فراگرفته است. دقت کنید فقط یکی از لایه‌های پرده جنب با سطح هر شش در تماس است و لایه دیگر به سطح درونی قفسه سینه متصل است و لایه خارجی شش پیوندی است.

گزینه «۲»: منظور از این پرده، ماهیچه دیافراگم است. اما دقت کنید که هم‌زمان با انقباض ماهیچه‌های بین‌دنده‌ای خارجی (در فرایند دم)، ماهیچه دیافراگم منقبض شده و از حالت گنبدی‌شکل به صورت مسطح درمی‌آید.

۸) همه موارد به جز مورد «د»، عبارت ذکر شده را به درستی تکمیل می‌کنند.

در فردی که گنجایش ششی بیشتری دارد:

مقدار هوای بیشتری را می‌توان پس از یک دم عمیق و با یک بازدم عمیق از شش‌ها خارج کرد، بنابراین در این فرد، ظرفیت حیاتی که برابر با مجموع حجم‌های جاری و ذخیره دمی و ذخیره بازدمی است، بیشتر می‌باشد. (مورد «الف»)

مقدار هوای بیشتری در شش باقی می‌ماند و از آن خارج نمی‌شود، بنابراین در این فرد، حجم باقی‌مانده بیشتر می‌باشد. (مورد «ب»)

شش‌ها می‌توانند مقدار هوای بیشتری در خود جای دهند، بنابراین در این فرد، ظرفیت تام که برابر با مجموع ظرفیت حیاتی و حجم باقی‌مانده می‌باشد، بیشتر است. (مورد «ج»)

در مورد «د»: به هوای مرده اشاره شده است که در بخش هادی دستگاه تنفس می‌ماند و به بخش مبادله‌ای نمی‌رسد، بنابراین میزان گنجایش شش‌ها تاثیری در مقدار آن ندارد.

۹) در ساختار دریچه‌ها، بافت پوششی در سطح و بافت پیوندی متراکم در هسته قرار دارد.

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱) فقط دریچه‌های دهلیزی بطنی توسط رشته‌هایی از جنس بافت پیوندی به میوکارد انتهای بطن متصل هستند.

۲) هیچ کدام از دریچه‌های قلب، یاخته‌های ماهیچه‌ای ندارند.

۴) در ساختار دریچه‌های سینه همانند دریچه‌های دولختی و سه‌لختی غشای پایه بافت پوششی را به بافت پیوندی متصل می‌کند.

۱۰) در طی یک چرخه ضربان قلب در انسان، پر شدن بطن‌ها از خون حدود ۰٫۵ ثانیه، باز بودن دریچه‌های سینه ابتدای سرخرگ‌ها حدود ۰٫۳ ثانیه، خروج خون از بطن‌ها حدود ۰٫۳ ثانیه و انقباض دهلیزها حدود ۰٫۱ ثانیه می‌باشد.

۱۱) بخش ۱: ماهیچه‌های بین‌دنده‌ای - بخش ۲: شش - بخش ۳: لایه خارجی: پرده جنب - بخش ۴: لایه داخلی: پرده جنب

حجم شش‌ها در بازدم عادی و عمیق کاهش می‌یابد. در هر نوع کاهش حجم شش‌ها قطعاً هوای جاری خارج می‌گردد.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: در بازدم عادی همه ماهیچه‌های بین‌دنده‌ای داخلی و خارجی در حال استراحت هستند.

گزینه «۲»: فشار مایع جنب در دم و بازدم کم‌تر از فشار جو است.

گزینه «۳»: در دم عمیق ماهیچه‌های گردنی و بین‌دنده‌ای خارجی منقبض می‌شوند.

۱۲) اسید معده با کاهش شدید pH میکروب‌های ورودی را می‌کشد.

نکته: مخاط معده مژک ندارد ولی همانند مخاط نای سدی از سلول‌های پوششی در برابر نفوذ میکروب‌ها تشکیل داده است.

ماده مخاطی میکروب‌ها را درون خود به دام می‌اندازد و نه مخاط (سلول‌های پوششی).

۱۳) با توجه به تصویر نقطه A و B به ترتیب حداکثر دم و بازدم را نمایش می‌دهد. در حداکثر بازدم ماهیچه بین‌دنده‌ای خارجی برخلاف ماهیچه شکمی در حال استراحت است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: در حداکثر دم، ماهیچه‌های گردن برخلاف ماهیچه‌های بین‌دنده‌ای داخلی در حالت انقباض قرار دارند.

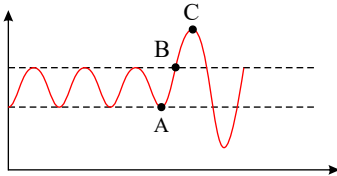
گزینه ۳: به حد فاصل بین نقطه A و B ظرفیت حیاتی می‌گویند نه ظرفیت تام!

گزینه ۴: دم در هر صورت فرآیندی فعال است.

۱۴) موارد الف، ب و د، عبارت داده شده را به درستی تکمیل نمی‌کنند.

بررسی همه موارد:

مورد الف) شروع انقباض ماهیچه دیافراگم قبل از ورود هوای ذخیره دم اتفاق می‌افتد. به شکل زیر دقت کنید! ورود هوای ذخیره دم یا مکمل از نقطه B شروع می‌شود ولی دیافراگم قبل از آن، در نقطه A شروع به انقباض می‌کند. بنابراین در هنگام ورود هوای ذخیره دم، دیافراگم انقباض خود را شروع نمی‌کند بلکه به آن ادامه می‌دهد.

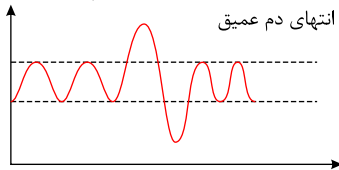

مورد ب) در هر نوع دم، دیافراگم منقبض می‌شود و با حرکتی که به سمت پایین می‌کند، باعث افزایش حجم قفسه سینه می‌شود.

مورد ج) با افزایش حجم قفسه سینه، فشار موجود در فضای جنب کاهش می‌یابد؛ یعنی فشار منفی مایع جنب، منفی‌تر می‌شود. بنابراین می‌توانیم بگوییم انقباض میان‌بند نیز در این کاهش فشار مؤثر است.

مورد د) بیشترین حجم شش‌ها در انتهای دم عمیق و به عبارتی در بالاترین نقطه از دم نگاره رؤیت می‌شود. در این لحظه، دیافراگم منقبض است و به صورت مسطح درآمدن است.

دم نگاره رویت می‌شود

۱۵) از D تابع هم‌زمان با بازدم عمیق است که بعد از یک دم عمیق رخ داده پس ماهیچه‌های گردنی که در دم عمیق منقبض بودند در اینجا به استراحت درمی‌آیند.

گزینه ۱: در این بازه، ماهیچه‌های دیافراگم و بین‌دنده‌ای خارجی، منقبض و ماهیچه‌های گردن، بین‌دنده‌ای داخلی و شکمی در حالت استراحت قرار دارند. بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه ۳: در این بازه که بعد از یک دم معمولی و هم‌زمان با دم عمیق است، علاوه بر ماهیچه‌های بین‌دنده‌ای خارجی و دیافراگم، که در دم معمولی منقبض شده بودند، ماهیچه‌های ناحیه گردن نیز به حالت انقباض درمی‌آیند تا در این دم عمیق برای ورود هوا نقش کمکی داشته باشند.

گزینه ۴: در این محدوده از دم‌نگاره ترسیم‌شده، یک دم و یک بازدم معمولی اتفاق افتاده است. در دم معمولی برخلاف بازدم معمولی، دیافراگم و ماهیچه‌های بین‌دنده‌ای خارجی در حالت انقباض هستند (در بازدم معمولی تمام ماهیچه‌های ناحیه گردن، بین‌دنده‌ای داخلی، بین‌دنده‌ای خارجی، دیافراگم و شکمی در حالت استراحت هستند).

۱۶) در اینجا برای پیدا کردن جرم نقره به کار رفته، باید حجم آن را محاسبه کنیم. برای این منظور به صورت زیر عمل می‌کنیم. حجم کل مجموعه، یعنی مجموع حجم نقره و طلا، 5 سانتی‌متر مکعب است، پس در ابتدا یک معادله به صورت زیر می‌سازیم:

$$V_{\text{کل}} = 5 = V_{Ag} + V_{Au}$$

از طرفی چون چگالی آلیاژ ساخته شده معلوم است، از رابطه مربوط به چگالی آلیاژ، رابطه دومی بین حجم‌های طلا و نقره به دست می‌آوریم. در نهایت با حل دستگاه دو معادله دو مجهولی، حجم نقره را یافته و... بنابراین داریم:

$$V_T = V_{Ag} + V_{Au} = 5 \text{ cm}^3 \Rightarrow V_{Au} = 5 - V_{Ag}$$

$$\rho_T = \frac{\rho_{Ag} V_{Ag} + \rho_{Au} V_{Au}}{V_{Ag} + V_{Au}} \Rightarrow 13.76 = \frac{10 V_{Ag} + 19 V_{Au}}{5} \Rightarrow 68 = 10 V_{Ag} + 19 V_{Au}$$

$$\Rightarrow 68 = 10 V_{Ag} + 19(5 - V_{Ag}) \Rightarrow 68 = -9 V_{Ag} + 95 \Rightarrow V_{Ag} = 3 \text{ cm}^3$$

$$\Rightarrow m_{Ag} = \rho_{Ag} V_{Ag} = 10(3) = 30 \text{ g}$$

۱۷) حجم مایع بیرون ریخته شده از ظرف دقیقاً برابر حجم قطعه فلز است.

$$V_{\text{کل}} = V_{\text{فلز}} \Rightarrow \frac{m_{\text{کل}}}{\rho_{\text{کل}}} = \frac{m_{\text{فلز}}}{\rho_{\text{فلز}}} \Rightarrow \frac{160 \text{ g}}{0.8} = \frac{m_{\text{فلز}}}{2.7} \Rightarrow m_{\text{فلز}} = \frac{2.7 \times 160}{0.8} = 540 \text{ g}$$

۱۸) در اینجا قبل از هر چیز می‌دانیم که اگر حجم کل را V فرض کنیم، $V_1 = \frac{1}{3}V$ و $V_2 = \frac{2}{3}V$ می‌شود. از طرف دیگر چون از جرم حرفی نزنده، به جای m از

حاصل ضرب ρV استفاده می‌کنیم. پس داریم:

$$\rho_{\text{مخلوط}} = \frac{m_1 + m_2}{V_1 + V_2} = \frac{\rho_1 V_1 + \rho_2 V_2}{V_1 + V_2} \Rightarrow \rho_{\text{مخلوط}} = \frac{\rho_1 \times \frac{1}{3}V + \rho_2 \times \frac{2}{3}V}{V} = \frac{1}{3}\rho_1 + \frac{2}{3}\rho_2 = \frac{\rho_1 + 2\rho_2}{3}$$

با توجه به اینکه جرم دو استوانه برابر است داریم: (هر گاه بین جرم استوانه‌ها معلوم باشد و بخواهیم رابطه بین ارتفاع یا سطح مقطع ... را بیابیم، باید جرم را بر حسب حاصل ضرب چگالی در حجم بنویسیم) **۱۹** (۱ ۲ ۳ ۴)

$$m_1 = m_2 \Rightarrow \rho_1 V_1 = \rho_2 V_2 \Rightarrow \rho_1 A_1 h_1 = \rho_2 A_2 h_2$$

$$h_1 = h_2 \Rightarrow \rho_1 A_1 = \rho_2 A_2 \Rightarrow \rho_1 \pi R_1^2 = \rho_2 (\pi R_2^2 - \pi R_1^2)$$

$$\rho_1 \pi R_1^2 = \rho_2 \pi (R_2^2 - R_1^2) \Rightarrow \rho_1 R_1^2 = \frac{\rho_2}{4} R_2^2 \times \rho_2 \Rightarrow \rho_1 = \frac{\rho_2}{4} \Rightarrow \rho_A = \frac{\rho_B}{4}$$

ظرف پر از الکل است، بنابراین با فرو بردن گلوله آهنی در ظرف، حجم الکلی که بیرون می‌ریزد دقیقاً برابر حجم گلوله آهنی است بنابراین می‌توان نوشت: **۲۰** (۱ ۲ ۳ ۴)

$$V_{\text{آهن}} = V_{\text{الکل}} \Rightarrow \frac{m_{\text{آهن}}}{\rho_{\text{آهن}}} = \frac{m_{\text{الکل}}}{\rho_{\text{الکل}}} \Rightarrow \frac{3900}{7800} = \frac{m_{\text{الکل}}}{800} \Rightarrow m_{\text{الکل}} = 400g$$

روش اول: چگالی یخ 0.9 گرم بر سانتی‌متر مکعب است، یعنی هر سانتی‌متر مکعب یخ 0.9 گرم جرم دارد و چگالی آب 1 گرم بر سانتی‌متر مکعب است. یعنی **۲۱** (۱ ۲ ۳ ۴)

هر سانتی‌متر مکعب آب، 1 گرم جرم دارد. در نتیجه اگر 0.9 گرم یخ ذوب شود، تبدیل به 0.9 گرم آب می‌شود که حجم آن 0.9 سانتی‌متر مکعب است یعنی حجم یخ، 0.9 سانتی‌متر مکعب کاهش می‌یابد. بنابراین می‌توان نوشت:

کاهش حجم ذوب

$$0.9 \text{ گرم یخ} \Rightarrow x = \frac{0.9 \times 5}{0.1} = 45gr$$

5 سانتی‌متر مکعب x گرم یخ

در نتیجه اگر 45 گرم یخ ذوب شود، حجم آن 5 سانتی‌متر مکعب کاهش می‌یابد. روش دوم: هنگامی که یخ ذوب می‌شود، جرم آن تغییر نمی‌کند، لذا داریم:

$$m_{\text{یخ}} = m_{\text{آب}} \xrightarrow{m=\rho V} \rho_{\text{یخ}} V_{\text{یخ}} = \rho_{\text{آب}} V_{\text{آب}} \xrightarrow{V_{\text{یخ}}=V_{\text{آب}}-5} 0.9 \times V_{\text{یخ}} = 1 \times (V_{\text{یخ}} - 5) \rightarrow V_{\text{یخ}} = 50 \text{ cm}^3$$

هنگامی که یخ ذوب شده، حجم آن 5 cm^3 کاهش یافته

حال برای تعیین جرم یخ داریم:

$$m_{\text{یخ}} = \rho_{\text{یخ}} V_{\text{یخ}} = 0.9 \times 50 \rightarrow m_{\text{یخ}} = 45g$$

۲۲ (۱ ۲ ۳ ۴)

برای پیدا کردن نسبت V_A به V_B ، از رابطه چگالی آلیاژ استفاده می‌کنیم. دقت کنید که در این رابطه، باید یکای همه چگالی‌ها یکسان باشد، بنابراین داریم: (می‌دانیم که $\frac{kg}{Lit} = \frac{g}{cm^3}$ است.)

$$\rho_{\text{مخلوط}} = \frac{m_A + m_B}{V_A + V_B} \Rightarrow \rho_{\text{مخلوط}} = \frac{\rho_A V_A + \rho_B V_B}{V_A + V_B}$$

$$\rho = 0.75 \frac{g}{cm^3} = 750 \frac{g}{Lit} \rightarrow 750 = \frac{600 V_A + 800 V_B}{V_A + V_B} \Rightarrow \frac{V_A}{V_B} = \frac{1}{3}$$

$\rho_B = 800 \frac{g}{Lit}$, $\rho_A = 600 \frac{g}{Lit}$

بدیهی است که برای تعیین حجم حفره، باید حجم واقعی طلائی که برای ساخت قطعه به کار رفته را از حجم ظاهری آن کم کنیم. یعنی: **۲۳** (۱ ۲ ۳ ۴)

$$\rho = 19000 \frac{kg}{m^3} = 19 \frac{g}{cm^3} \Rightarrow \rho = \frac{m}{V_{\text{واقعی}}} \Rightarrow 19 = \frac{199.5}{V_{\text{واقعی}}} \Rightarrow V_{\text{واقعی}} = \frac{199.5}{19} = 10.5 \text{ cm}^3$$

$$\text{حجم حفره} = \text{حجم واقعی} - \text{حجم ظاهری} = 12 - 10.5 = 1.5 \text{ cm}^3$$

یکای فشار در SI با نام مختصر پاسکال Pa معرفی شده که بر حسب یکاهای اصلی SI به صورت زیر است: **۲۴** (۱ ۲ ۳ ۴)

$$P = \frac{F}{A} \rightarrow \frac{ma}{A} \rightarrow [P] = \frac{kg \cdot \frac{m}{s^2}}{m^2} \rightarrow [P] = \frac{kg}{m \cdot s^2}$$

در ابتدا رابطه چگالی مخلوط را می‌نویسیم: **۲۵** (۱ ۲ ۳ ۴)

$$\rho_{\text{mix}} = \frac{m_1 + m_2}{V_1 + V_2} \xrightarrow{m=\rho V} \rho_{\text{mix}} = \frac{\rho_1 V_1 + \rho_2 V_2}{V_1 + V_2}$$

حال معلومات سؤال را جایگزین می‌کنیم تا مقدار مجهول را بیابیم.

$$\text{آب: } \begin{cases} V_1 = 1L \\ \rho_1 = 1 \frac{g}{cm^3} \end{cases} \quad \text{الکل: } \begin{cases} V_2 = ? \\ \rho_2 = 0.8 \frac{g}{cm^3} \end{cases}$$

چگالی مخلوط 1.0 درصد از چگالی الکل بیشتر است. یعنی:

$$\rho_{\text{mix}} = \rho_2 + 0.1 \rho_1 = 1.1 \rho_2 = 1.1 \times 0.8 \Rightarrow \rho_{\text{mix}} = 0.88$$

$$\rho_{mix} = \frac{\rho_1 V_1 + \rho_2 V_2}{V_1 + V_2} \Rightarrow 0,88 = \frac{1 \times 1 + 0,8V_2}{1 + V_2} \Rightarrow V_2 = 1,5L = 1500 \text{ cm}^3$$

(دقت کنید که در رابطه تعیین چگالی مخلوط، یکای حجم برای همه یکسان و یکای چگالی نیز برای همه یکسان است.)